

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: OT/117/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010939
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123010939.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, sudcom pre prípravné konanie JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trestne stíhaného na slobode pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné dňa 24. júla 2023 na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: A. B. D. E. F. G., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom H., I. XXXX/XX, na slobode,

je vinný, ž e

v presne nezistenom čase dňa 02.07.2023 asi o 16.00 hod. v J. A. J. K. J. L. I. XXXX/XX na chodníku pred obchodom TEDI, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov po tom, ako poškodený I. G. udrel M. B. do oblasti tváre, pristúpil k nim A. B., ktorý udrel päšťou pravej ruky ako aj päšťou ľavej ruky poškodeného do oblasti tváre, následne medzi nimi vznikla roztržka, M. B. poškodeného stiahol na zem, kde ho fyzicky opakovane obaja napádali päšťami do rôznych častí tela, ktoré fyzické napadnutie prerušila až hliadka PZ, ktorá sa nachádzala v blízkosti, v dôsledku čoho poškodený I. G. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre, zlomeninu nosa a nosovej priehradky s posunom úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali ošetrovanie vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne s dobou liečenia a obmedzenia do 3 týždňov,

t e d a

- spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 /tri/ roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á zákaz priblíženia sa k poškodenému I. G., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom J. A. J. K., I. XXXX/X, na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a zákaz zdržiavať sa v blízkosti jeho obydli.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný je trestne stíhaný za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa 20 Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom.

Súd vo veci vydal dňa 04.07.2023 trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu trest. Proti trestnému rozkazu podal prokurátor v zákonnej lehote odpor. Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor trvá na podanom odpore a medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásil obžalovaný, že je vinný v celom rozsahu podanej obžaloby. Následne súd prečítal obžalovanému otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky odpovedal obžalovaný zhodne áno. Následne samosudca zistil stanovisko prokurátora. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného a jeho vyhlásenie nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, súd prijal jeho vyhlásenie o vine a dokazovanie o skutku v rozsahu v akom sa priznal nevykonan a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste s tým, že k výroku o náhrade škody a ochrannému opatreniu sa dokazovanie nebude vykonávať, pretože poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil, svojich procesných práv poškodeného sa výslovne vzdala a prokurátor nenavrhol uloženie žiadneho ochranné opatrenia. Potreba jeho uloženia nevyplýva ani z obsahu spisu. Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine (pravdivosti vyhlásenia korešpondujú aj ostatné usvedčujúce dôkazy z prípravného konania, najmä priznávajúca výpoveď obžalovaného A. B., výpoveď poškodeného I. G., výpoveď svedka M. B., odborné vyjadrenie k zraneniam poškodeného vypracovaného MUDr. Mariánom Pamulom a kamerový záznam zo dňa 02.07.2023, ktorý zachytil priebeh skutku) uznal obžalovaného za vinného po skutkovej ako aj právnej stránke v zmysle podanej obžaloby. V prípade konania obžalovaného nešlo o nutnú obranu ani o krajnú núdzu, teda okolnosti, ktoré by vylučovali trestnú zodpovednosť obvineného. Obvinený je plne trestnoprávne zodpovedná osoba. Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa 20 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku – zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle. Svojím konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia a ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Následne bolo vykonané dokazovanie k výroku o treste.

Podľa odpisu registra trestov obžalovaného bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, a to pre násilnú trestnú činnosť. Prvé odsúdenie z roku 2008 Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/85/2008 má odsúdený osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/9/2011 zo dňa 27.04.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/60/2011 zo dňa 30.06.2011, bol uznaný pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trest bol zrušený súhrnným trestom odňatia slobody uloženým obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/161/2009 zo dňa 22.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/82/2013 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona za prečin podľa § ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením pre výkon

trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 31.03.2014 a v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu sa osvedčil dňa 26.06.2020. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.03.2017 pod sp. zn. 2T/40/2010, právoplatným 17.03.2017, za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol obžalovaný štyridsaťosem krát prejednaný predovšetkým pre priestupky na úseku cestnej dopravy, ale aj podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. a to za priestupok zo dňa 13.11.2022.

Ďalej bol oboznámený na hlavnom pojednávaní odpis z registra trestov zo dňa 21.07.2023 a Centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov zo dňa 21.07.2023.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela.

Súd identifikoval dve poľahčujúce okolnosti. Obžalovaný sa ku skutku priznal, keď vyhlásil vinu za spáchaný skutok a svoje konanie oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Obžalovaný sa priznáva k spáchaniu svojej trestnej činnosti od počiatku a to procesnej pozícii obvineného v prípravnom konaní a tiež v konaní pred sudcom pre prípravné konanie dňa 04.07.2023 a svoje konanie opakovane oľutoval. Súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keď vyhlásením viny napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čím sa vzdal práva na revíziu výroku o vine v riadnom a mimoriadnom opravnom konaní a súd bol odbremený od rozsiahleho dokazovania výroku o vine na hlavnom pojednávaní. Súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. h) Trestného zákona – spáchanie viac trestných činov, a to ublíženia na zdraví a výtržníctva, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že bol v minulosti obžalovaný odsúdený. Na túto poslednú priťažujúcu okolnosť súd musel prihliadnuť, nakoľko obžalovaný bol podľa odpisu z registra trestov opakovane odsúdený pre násilnú trestnú činnosť a prejednaná vec je svojou povahou tiež násilná trestná činnosť. Teda ide o recidívu. Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sú vyrovnané. Iné okolnosti podľa § 36 a § 37 Trestného poriadku súd nezistil.

Súd obžalovanému ukladal podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so skúšobnou dobou 3 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Trest je úhrnný za dva zbiehajúce sa trestné činy a trest je ukladaný podľa zákonného ustanovenia za trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody do troch rokov. Prokurátor vzhľadom na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného za násilnú trestnú činnosť navrhoval obžalovanému nepodmiennečný trest odňatia slobody. V tomto smere súd dáva čiastočne prokurátorovi za pravdu. Obžalovaný bol síce doposiaľ súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť, za ktorú bol uložený aj nepodmiennečný trest odňatia slobody a prichádzal preto u neho do úvahy opäť nepodmiennečný trest odňatia, avšak je potrebné brať do úvahy všetky okolnosti, ktoré charakterizujú nielen osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo ku spáchaniu skutku a osobné pomery obžalovaného.

Z kamerového záznamu je jednoznačne preukázané, že útočníkom a iniciátorom nebol obžalovaný A. B., ale práve poškodený, ktorý bol spúšťačom celého následného násilného stretu, poškodený bol navyše pod vplyvom alkoholu a značnú časť skutku si nepamätá. Obžalovaný sa zapojil do konfliktu až po tom ako poškodený ako prvý napadol spolupáchatela M. B. (medzičasom právoplatne odsúdeného za jeho podiel na spáchanom skutku), avšak nevhodným a brutálnym spôsobom.

Ohľadne prokurátorom namietaných odsúdení, súd uvádza, že tieto súd zohľadnil priznaním priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a spolu s brutálne vedeným spôsobom útoku aj vo výmere uloženého trestu odňatia slobody 20 mesiacov a pomerne dlhej skúšobnej doby 3 roky s probačným dohľadom a primeranými povinnosťami a obmedzeniami. Ohľadne prokurátorom namietaných priestupkov, je zrejmé, že obžalovaný bol v prevažnej miere postihnutý iba za dopravné priestupky na úseku dopravy, ktorých je naozaj neprímerane veľa, ale tieto nesúvisia s trestnými činmi, za ktoré je obžalovaný aktuálne trestne stíhaný, a preto ich nemožno výrazne posudzovať v neprospech obžalovaného. Napokon súbor priestupkov a predchádzajúce odsúdenia boli tiež v vyhodnotených súdom v rámci úvah o existencii poľahčujúcich okolností, keď poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona – vedenie riadneho života, súd obžalovanému nemohol priznať práve pre výrazne neprímeraný počet priestupkov a pre predchádzajúce odsúdenia. Nemožno opomenúť fakt z osobného života, že obžalovaný sa stará a dlhodobo poskytuje nevyhnutnú pomoc dieťaťu – 11 rokov sa stará o ťažko postihnutú dcéru, ktorá je na neho odkázaná a zo spisového materiálu tomto smere nevyplývajú

žiadne negatívne poznatky o jeho osobe. Obžalovaný neužíva alkoholické nápoje ani návykové látky. Obžalovaný A. B. sa ku skutku priznal, svoje konanie opakovane oľutoval. Od posledného výkonu trestu odňatia slobody uplynulo v jeho prípade viac ako 9 rokov, v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu sa osvedčil a v nasledovnom období nebol právoplatne odsúdený za žiadny trestný čin. Je pravdou, že má 48 postihnutí za priestupky, prevažne dopravné, z toho 3 proti občianskemu spolunažívaniu, nejde však o priestupky závažného charakteru, keďže nespôsobil ani drobné poranenia a teda dá sa očakávať, že pri uložení primeraných povinností a obmedzení sa obžalovaný obdobného konania nedopustí, nakoľko si je vedomý, toho, čo spôsobil a svoje konanie aj ľutuje, pričom aj v minulosti pri podmienenom prepustení z výkonu trestu viedol riadny život. Súd uložil obvinenému obmedzenie spočívajú nepriblížení sa k poškodenému a jeho obydliu, ktoré je uložené za tým účelom, aby opätovne nedošlo ku konfliktu s poškodeným. Sociálny výcvik bude u obvineného smerovať k tomu, aby bol schopný v budúcnosti zvládať stresové situácie a aby sa vyhýbal konfliktom. Splnenie všetkých uložených opatrení bude sledovať probačný a mediálny úradník a zároveň aj kontrolovať, čím bude týmto spôsobom zároveň na obvineného výchovne vplývať.

Súd považuje za potrebné obžalovanému ozrejniť podstatu inštitútu podmieneného odsúdenia, ktorého podstatou je, že kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého základnou myšlienkou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatelovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia. Sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, sledovaním plnenia uložených podmienok je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Skúšobná doba začne plynúť prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Právnym dôsledkom porušenia podmienky je, že ak sa obžalovaný v priebehu skúšobnej doby dopustí akejkolvek úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), ale aj v prípade, že obžalovaný nebude v skúšobnej dobe plniť súdom uložené príkazy, obmedzenia a povinnosti, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie všetkým uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa osvedčil; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest vykoná. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia ďalší úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť, v prípade uznania viny, i nepodmienený trest odňatia slobody.

Súd vzhľadom na vyššie rozvedené dôvody rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, motív jeho konania, na dobu, ktorá uplynula od posledného odsúdenia, okolností prípadu a osobné pomery za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.